

Förföljelsen av Profeten och muslimerna av Meckas fientliga otrogna

Från historiska källor lär vi oss att Ruqayya bint Rasoolullah var gift med 'Utbah bin Abi Lahab och Umm Kulthoom bint Rasoolullah var gift med 'Utaybah bin Abi Lahab, båda äktenskapen var ej fullbordade. Efter att Profeten ﷺ förklarade sitt Prophetskap beordrade Abu Lahab båda sina söner att skilja sig från Allahs Sändebuds ﷺ döttrar. Ruqayya gifte sig senare med 'Othman bin 'Affan, hon dog efter slaget vid Badr. Hon fick 'Othman en son 'Abdullah som dog när han var sex år gammal. Efter hennes död gifte sig Umm Kulthoom med Othman bin 'Affan, hon dog 9 AH. Hon hade inga barn. [462]

'Abdullah bin 'Amr ibn Al-'Aas (må Allah vara nöjd med honom) berättade, när han tillfrågades av Urwa bin Zubair (må Allah vara nöjd med honom): "Vad var det värsta angreppet du såg av Quraysh mot Allahs Sändebud ﷺ när de öppet visade sin fientlighet mot honom?"

'Abdullah bin 'Amr ibn Al-'Aas svarade: "Jag var med dem när deras adelsmän samlades en dag i Hijr (den halvmånformade delen nära Ka'bah) och diskuterade om Allahs Sändebud ﷺ.

De sade: 'Vi har aldrig sett maken till vad vi har uthärdat från denne man. Han har hånat våra traditionella värderingar, förolämpad våra förfäder, föraktat vår religion, skapat splittring bland oss och förolämpad våra gudar. Vi har uthärdat mycket från honom', eller ord med den innebörden. Medan de sade detta dök Allahs Sändebud ﷺ plötsligt upp och gick fram och kysste den Svarta Stenen.

Sedan passerade han förbi dem under circumambulationen, och när han gjorde det kom de med förtalande anmärkningar om honom.

Jag kunde se från Allahs Sändebuds ﷺ ansikte att han hade hört dem, men han fortsatte. När han passerade en andra gång kom de med liknande anmärkningar, och jag kunde se från hans ansikte att han hade hört dem, men han fortsatte igen. Sedan passerade han dem en tredje

Förföljelsen av Profeten och muslimerna av Meckas fientliga otrogna

gång, och de kom med liknande anmärkningar; men denna gång stannade han och sade:

'Hör, Quraysh-män. Vid Honom i vars hand Muhammads själ vilar, har jag fört er slakt.' De grep av vad han hade sagt, och det var som om varje man bland dem hade en fågel på huvudet; till och med de av dem som tidigare hade uppmanat till de hårdaste åtgärderna mot honom talade nu försonande till honom och använde de artiga uttryck de kunde komma på och sade: 'Gå i rätt vägledning, Abu Al-Qasim (dvs. Profeten ﷺ); vid Allah var du aldrig okunnig.'

'Profeten ﷺ gick, och nästa dag samlades de i Hijr, och jag ('Abdullah bin 'Amr bin al-'As) var återigen närvarande. De sade till varandra: "Ni talade om det obehag ni har uthärdat och de saker Muhammad har gjort mot er, men när han öppet sade något obehagligt drog ni er undan från honom."

Medan de sade detta dök Allahs Sändebud ﷺ plötsligt upp, och de kastade sig mot honom som en man och omringade honom och sade: "Är det du som säger detta och det?" och upprepade vad de hade hört om hans fördömande av deras gudar och religion. Profeten ﷺ sade: "Ja, det är jag som säger det."

"Sedan såg jag en av dem gripa hans kappa, men Abu Bakr ställde sig framför honom gråtande och sade: 'Ve er alla! Skulle ni döda en man för att han säger: Min Herre är Allah?' Sedan lämnade de honom, och det är det värsta jag någonsin såg Quraysh göra mot honom.'" [463]

Urwa bin Az-Zubair (må Allah vara nöjd med honom) berättade:

"Jag frågade Abdullah bin Amr (må Allah vara nöjd med honom): 'Vad var det värsta de hedniska avgudadyrkarna gjorde mot Allahs Sändebud?' Han sade: 'Jag såg Uqba bin Abi Mu'ait komma till Profeten ﷺ medan han bad. Uqba lade sin mantel runt Profetens hals och squeeze den mycket hårt. Abu Bakr (må Allah vara nöjd med honom) kom och drog bort Uqba från Profeten ﷺ och sade: "Har ni för avsikt att döda en man bara för att han säger: Min Herre är Allah, och han har fört fram för er de uppenbara tecknen från er Herre?"'" [464]

Amr bin Maimun och 'Abdullah bin Mas'ud (رضي الله عنهم) sade:

"Medan Allahs Sändebud ﷺ bad vid Ka'bah satt några Quraysh-folk i en

Förföljelsen av Profeten och muslimerna av Meckas fientliga otrogna

samling. En av dem sade: 'Ser ni inte denne (som gör handlingar bara för att visa upp sig)? Vem bland er kan gå och hämta spillning, blod och bukinnehållet (tarmar etc.) från de slaktade kamelerna tillhörande familjen si och så och sedan vänta tills han prostrar sig och lägga det mellan hans axlar?' Den mest olycklige bland dem (Uqba bin Abi Mu'ait) gick (och hämtade dem) och när Allahs Sändebud ﷺ prostrade sig lade han dem mellan hans axlar. Profeten förblev i prostration och de skrattade så mycket att de föll på varandra. En förbipasserande gick till Fatima (må Allah vara nöjd med henne), som var en ung flicka på den tiden. Hon kom springande och Profeten ﷺ var fortfarande i prostration. Hon avlägsnade dem och förbannade Quraysh i deras ansikten. När Allahs Sändebud ﷺ avslutade sin bön sade han: 'O Allah! Ta hämnd på Quraysh.' Han sade detta tre gånger och tillade: 'O Allah! Ta hämnd på Amr bin Hisham, Utbah bin Rabi'a, Shaiba bin Rabi'a, Al-Waleed bin Utbah, Umaiyya bin Khalaf, Uqba bin Abi Mu'ait och Umaarah bin Al-Waleed.' Abdullah tillade: 'Vid Allah! Jag såg dem alla döda på slagfältet dagen för Badr och de drogs och kastades i Qalib (en brunn) vid Badr. Allahs Sändebud ﷺ sade sedan: Allahs förbannelse har kommit ned över Qaleeb's (brunnens) folk.'" [465]

Abdullah bin Mas'ood (må Allah vara nöjd med honom) berättade:

"Profeten ﷺ vände sig mot Ka'bah och anropade ont över några av Quraysh-folket, över Shaibah bin Rabi'ah, Utbah bin Rabi'ah, Al-Waleed bin Utbah och Abu Jahl bin Hisham. Jag vittnar, vid Allah, att jag såg dem alla döda, rutnande under solen eftersom den dagen var en mycket het dag." [466]

Rabi'ah bin Abbadh, från Banu Dayl, som hade sett Jahiliyyahs dagar, berättar att:

"När jag befann mig i okunnighet (inte muslim), hade jag sett Profeten ﷺ på marknaderna i Dhul-Majaz och han ropade ut: 'O folk! Säg 'La Ilaha IllAllah [467] och ni kommer att bli framgångsrika', och folket samlades runt honom.

Bakom honom var en nyfräsch tvättad man med skelögdhet och två hårlockar som sade: 'Han är en Sabi (en som har lämnat sin religion) och lögnare', den mannen följde Profeten vart han än gick.

När jag frågade om denne man sades det mig att den som kallar (till La Ilaha illAllah) var Muhammad ﷺ och han nämnde hela hans härstamning

Förföljelsen av Profeten och muslimerna av Meckas fientliga otrogna

och sade: 'Den som följer honom är hans farbror Abu Lahab.'" [468]

Tariq bin Abdullah Al-Muharibi (må Allah vara nöjd med honom) berättade att:

"Jag befann mig på marknaderna i Dhul-Majaz. Plötsligt såg jag att en ung man passerade förbi oss och bar en rödaktig Hullah och han sade: 'O folk, säg La Ilaha illAllah och bli framgångsrika.'

En man följde denne unge man och kastade stenar på honom på grund av vilket hans anklar och hälar var fyllda med blod och denne man sade: 'O folk! Sannerligen är han en lögnare, följ honom inte.'

Tariq bin Abdullah sade: 'Jag frågade vem dette är? Vem är denne unge man [469]?' Folket svarade: 'Detta är pojken från Banu Hashim som tror att han är Allahs Sändebud.' Jag frågade: 'Vem är den som följer honom och kastar stenar på honom?' Folket sade: 'Den som följer honom är hans farbror Abdul Uzza Abu Lahab.'" [470] [471]

Al-Baihaqi återgav det också genom Shu'bah, från Al-Ash'ath bin Salim (må Allah vara nöjd med honom) från en man av Banu Kinana, som sade: "Jag såg Allahs Sändebud ﷺ på marknaden i Dhul-Majaz och han sade: 'O folk! Sä: Det finns ingen gudom värdig tillbedjan utom Allah och ni kommer att bli framgångsrika.'

Och det var en man bakom honom som kastade smuts på honom. Det var Abu Jahl och han sade: 'O folk, låt inte denne man leda er vilse från er religion. Han vill bara att ni ska ge upp tillbedjan av Al-Lat och Al-'Uzza.'" [472]

(Imam Ibn Katheer sade:) Enligt detta konto var dessa Abu Jahls ord. Denna uppfattning kan vara illusorisk eller det kan ha ibland varit Abu Jahl och ibland den andre, Abu Lahab. De kan ha turas om att skada Allahs Sändebud 472] ﷺ]

Det berättades att Anas (må Allah vara nöjd med honom) sade:

"En dag kom Jibreel (عَلَيْهِ السَّلَامُ) till Allahs Sändebud ﷺ när han satt i ett sorgset tillstånd med sitt ansikte blodigt av blod, eftersom några av Meckas folk hade slagit honom. Han sade: 'Vad är det med dig?' Han sade: 'Dessa människor gjorde si och så mot mig.' Han sade: 'Vill du att jag ska visa dig ett tecken?' Han sade: 'Ja, visa mig.' Han tittade på ett träd på den bortre sidan av dalen och sade: 'Kalla på det trädet.' Så han kallade på det, och det kom gående tills det stod framför honom. Han sade: 'Säg

Förföljelsen av Profeten och muslimerna av Meckas fientliga otrogna

åt det att gå tillbaka.' Så han sade åt det, och det gick tillbaka till sin plats. Sedan sade Allahs Sändebud ﷺ: 'Det räcker för mig.'" [473]

Abu Huraira (må Allah vara nöjd med honom) berättade att:

"Abu Jahl frågade (folk) om Muhammad ﷺ lade sitt ansikte (mot marken) i deras närvaro. Det sades till honom: 'Ja.' Han sade: 'Vid Lat och Uzza. Om jag skulle se honom göra det, skulle jag trampa på hans hals, eller smeta hans ansikte med smuts.'

Han kom till Allahs Sändebud ﷺ när han var sysselsatt med bön och tänkte trampa på hans hals (och folket säger) att han närmade sig honom men vände på klackarna och försökte avvärja något med sina händer.

Det sades till honom: 'Vad är det med dig?' Han sade: 'Det finns mellan mig och honom en dike av eld och fasa och vingar.' Varpå Allahs Sändebud ﷺ sade: 'Om han hade kommit nära mig hade änglarna rivit honom i stycken.'

Sedan uppenbarade Allah, den Upphöjde och Härlige, denna vers (berättaren) sade: Vi vet inte om det är Hadithen av Abu Huraira eller något som förmedlats till honom från en annan källa:

'Nej, människan är visst hänsynslös, för att hon betraktar sig som självförsörjd. Sannerligen till din Herre är återkomsten. Har du sett honom som förbjuder en tjänare när han ber? Se du om han är på den rätta vägen, eller befäller iakttagande av fromhet? Se du om han (Abu Jahl) förnekar och vänder sig bort? Vet han inte att Allah ser? Nej, om han inte upphör ska Vi gripa honom vid pannluggen - en lögnaktig, syndig pannlugg. Låt honom då kalla sin rådsförsamling. Vi kommer att kalla Helvetets väktare. Nej! Lyd honom inte.' [474] (Snarare prostra dig.)

Ubaidullah gjorde detta tillägg: Det var efter detta som (prostration) föreskrevs och Ibn Abdul-A'la gjorde detta tillägg att med "Nadiyah" menade han hans folk. [475]

Ibn 'Abbas (må Allah vara nöjd med honom) berättade: "Abu Jahl sade: 'Om jag ser Muhammad be vid Ka'bah ska jag trampa på hans hals.' När Profeten hörde det sade han: 'Om han gör det ska änglarna gripa tag i honom.'" [476]

Ibn Abbas (må Allah vara nöjd med honom) berättade:

Förföljelsen av Profeten och muslimerna av Meckas fientliga otrogna

"Profeten ﷺ förrättade Salah när Abu Jahl kom till honom och sade: 'Har jag inte förbjudit dig detta? Har jag inte förbjudit dig detta? Har jag inte förbjudit dig detta?' Profeten vände sig om och tillrättavisade honom. Så Abu Jahl sade: 'Du vet att ingen har mer att kalla för bistånd än jag.' Så uppenbarade Allah, välsignad vare Han och den Högste: 'Låt honom då kalla sin rådsförsamling. Vi ska kalla Helvetets väktare.' Så Ibn Abbas (må Allah vara nöjd med honom) sade: 'Vid Allah, om han hade kallat sin rådsförsamling skulle Helvetets väktare ha gripit honom.'" [477]

'Abdullah ibn 'Abbas (må Allah vara nöjd med honom) berättade att: När *'Må Abu Lahabs båda händer förgås och må han förgås'* (Surah Al-Masad) uppenbarades kom Abu Lahabs hustru (Umm Jameel) (sökande) till Profeten ﷺ och Abu Bakr (må Allah vara nöjd med honom) var med honom.

När Abu Bakr såg henne sade han: 'O Allahs Sändebud! Hon är en skändlig [478] kvinna och jag fruktar att hon kan skada dig om hon ser dig.'

Profeten ﷺ sade: 'Hon kommer inte att se mig.' Så hon kom och sade: 'O Abu Bakr! Din följeslagare hånar mig', Abu Bakr svarade: 'Nej! Och han sade inte något poem (mot dig).' Hon sade sedan: 'Du är trovärdig i mina ögon', och hon gick.

Jag sade [479]: 'O Allahs Sändebud, hon såg dig inte?!' Profeten svarade: 'Nej! En ängel steg ned och gjorde mig osynlig för henne och omhöljde mig med sina vingar.'" [480]

Abu Huraira (må Allah vara nöjd med honom) berättade:

Allahs Sändebud ﷺ sade: "Förvånar det er inte hur Allah skyddar mig från Quraysh's förolämpningar och förbannelser? De förolämpar Mudhammam och förbannar Mudhammam medan jag är Muhammad (och inte Mudhammam)." [481]

Sa'd (må Allah vara nöjd med honom) berättade:

"Denna vers uppenbarades i förhållande till sex personer och jag och Ibn Mas'ood var bland dem. Avgudadyrkarna sade till honom (Profeten ﷺ): 'Håll inte sådana personer nära dig.' Det var på detta att (denna vers uppenbarades): *'Driv inte bort dem som anropar sin Herre morgon och kväll och önskar enbart Hans välbehag.'*" [482]

Förföljelsen av Profeten och muslimerna av Meckas fientliga otrogna

Det berättades att 'Abdullah bin Mas'ood (må Allah vara nöjd med honom) sade:

"De första personerna att öppet förklara sin islam var sju: Allahs Sändebud ﷺ, Abu Bakr, 'Ammar och hans moder Sumayyah, Suhaib, Bilal och Miqdad (رضي الله عنهم). Med avseende på Allahs Sändebud ﷺ skyddade Allah honom genom hans farbror Abu Talib. Med avseende på Abu Bakr skyddade Allah honom genom hans folk. Vad gäller resten grep avgudadyrkarna dem och lät dem bära kättor av kedjepost och exponerade dem för den intensiva hettan av solen.

Det fanns ingen av dem som inte gjorde vad de ville att de skulle göra, [483] utom Bilal. Han brydde sig inte om vad som hände honom för Allahs skull, och hans folk brydde sig inte om vad som hände honom. Sedan gav de honom till barnen som tog honom runt i Meckas gator medan han sade: 'Ahad, Ahad (En, En).'" [484]

Khabbab bin Al-Arat (må Allah vara nöjd med honom) berättade:

"Vi klagade till Allahs Sändebud ﷺ (om vårt tillstånd) medan han lutade sig mot sin mantelkappa i Ka'bahs skugga. Vi sade: 'Ska du be Allah att hjälpa oss? Ska du åkalla Allah för oss?'

Han ﷺ sade: 'Bland dem som var före er brukade en (troende) gripas och en grop brukade grävas för honom och sedan brukade han placeras i den. Sedan brukade en såg tas fram och läggas på hans huvud som klövs i två halvor. Hans kött kanske kammades med järnkammar och avlägsnades från hans ben, ändå fick allt det honom inte att återvända från sin religion.

Vid Allah! Denna religion (islam) kommer att fullbordas (och triumfera) tills en ryttare (resenär) går från Sana' (Jemens huvudstad) till Hadramout utan att frukta någon utom Allah och vargen för att det ska störa hans får, men ni är otåliga.'" [485]

Jabir bin Abdullah (må Allah vara nöjd med honom) berättar att:

"När Ammars bin Yasirs (må Allah vara nöjd med honom) familj förföljdes för Allahs skull passerade Profeten ﷺ förbi dem en dag och när han såg deras tillstånd sade han: 'Tålmod O Yasirs familj, ty er mötesplats är Paradiset.'" [486]

Khabbab (må Allah vara nöjd med honom) berättade:

Förföljelsen av Profeten och muslimerna av Meckas fientliga otrogna

"Jag var en smed under den förislamiska perioden, och Al-'Aas [487] bin Waail var skyldig mig en del pengar, så jag gick till honom för att kräva dem. Han sade (till mig): 'Jag betalar dig inte om du inte förnekar Muhammad.' Jag sade: 'Jag förnekar honom inte tills Allah dödar dig och du sedan uppväcks.' Han sade: 'Lämna mig tills jag dör och uppväcks, sedan ska jag få rikedomar och barn och jag ska betala dig din skuld.' Vid det tillfället uppenbarades det för Profeten:

(Allah sade:) *'Har du sett den som förnekade Våra tecken och säger: Sannerligen ska jag ges rikedomar och barn? Har han känt det okända, eller har han tagit ett förbund från den Nåderike (Allah)?'* [488] [489]

Det berättades att Abu Laila Al-Kindee (må Allah vara nöjd med honom) sade:

"Khabbab kom till Omar och sade: 'Kom nära, ty ingen förtjänar detta möte mer än du, utom Ammar.' Sedan började Khabbab visa honom märkena på sin rygg där avgudadyrkarna hade torterat honom." [490]

Qais bin Abu Hazim (må Allah vara nöjd med honom) berättar att:

Abu Bakr köpte Bilal för två hundra Dirhams [491] och frigav honom. Förtryckarna hade lagt honom pressad under stenar. Abu Bakr köpte honom och befriade honom från dessa prövningar. Avgudadyrkarna sade till Abu Bakr: 'Om du hade bett honom om en Uqiyah (ungefär fyrtio Dirhams av den tiden) hade vi gått med på det och sålt honom till dig.' Abu Bakr svarade: 'Om ni hade bett mig ge hundra Uqiyah's för honom hade jag ändå köpt honom.'" [492]

Qais (må Allah vara nöjd med honom) berättade att:

Jag hörde Sa'id bin Zaid bin Amr bin Nufail säga i Al-Kufas moské: "Vid Allah! Jag har sett mig själv bunden och tvingad av Omar att lämna islam innan Omar själv omfamnade islam. Och om berget Uhud kunde röra sig från sin plats på grund av det onda ni har gjort mot Othman, så skulle det ha rätten att röra sig från sin plats." [493]

Det berättades från Ibn Abbas (må Allah vara nöjd med honom):

Att 'Abdur-Rahman bin Awf och några av hans följeslagare kom till Profeten i Mecka och sade: "O Allahs Sändebud! Vi var respekterade när vi var avgudadyrkare och när vi trodde förödmjukades vi." Han sade: "Jag har befallts att förlåta, så strida inte." [494]

Förföljelsen av Profeten och muslimerna av Meckas fientliga otrogna

Sa'd bin Abi Waqqas (må Allah vara nöjd med honom) berättade att:

Hans moder Umm Sa'd hade svurit en ed om att aldrig tala med honom tills han övergav sin tro och hon varken åt eller drack och sade: 'Allah har befallt dig att behandla dina föräldrar väl och jag är din moder och jag befäller dig att göra detta (dvs. att lämna islam).'

Hon tillbringade tre dagar i detta tillstånd tills hon svimmade av extrem hunger och vid den tidpunkten reste sig hennes son vars namn var 'Umaarah och serverade henne dryck och hon började förbanna Sa'd. Vid det uppenbarade Allah, den Upphöjde och Härlige, dessa verser av Koranen:

"Och Vi har förordnat på människan att vara god och hänsynsfull mot sina föräldrar, men om de strävar att få dig att associera med Mig (i tillbedjan) något (som partner) om vilket du inte har kunskap, lyd dem då inte. Till Mig är din återkomst och Jag ska berätta för dig vad du brukade göra." (Koranen, Surah Al-Ankabut 29:8)

Och,

"Men om de strävar att få dig att associera med Mig det om vilket du inte har kunskap, lyd dem då inte men ledsaga dem i (detta) liv med lämplig vänlighet och följ vägen för dem som vänder sig tillbaka till Mig (i ånger). Sedan till Mig är din återkomst och Jag ska informera dig om vad du brukade göra." (Koranen, Surah Luqman 31:15) [495]

Ibn 'Abbas (må Allah vara nöjd med honom) berättade:

Allahs (den Store och Härlige) ord: '*Och framför inte din bön högt, och gör den inte låg heller*' (Koranen 17:110) - uppenbarades när Allahs Sändebud ﷺ gömde sig i Mecka.

När han ledde sina följeslagare i bön höjde han sin röst (under recitationen av) Koranen. Och när avgudadyrkarna hörde det förtalade de Koranen och Honom som uppenbarade den och honom som förde den.

På detta sade Allah, den Upphöjde, till Sin Sändebud ﷺ:

'Och framför inte din bön så högt att avgudadyrkarna kan höra din recitation och (du reciterar den) inte så lågt att den är ohörbar för dina Följeslagare. Låt dem höra Koranen men recitera den inte högt och sök ett (mittemot) sätt mellan dessa. Recitera mellan hög och låg ton.' [496]

Förföljelsen av Profeten och muslimerna av Meckas fientliga otrogna

På auktoriteten av 'Abdullah ibn 'Abbas (må Allah vara nöjd med honom):

När Versen – *"Och ät inte av det över vilket Allahs namn inte har nämnts, ty det är sannerligen allvarlig olydnad"* (Koranen Surah Al-An'am 6:121) – uppenbarades.

Perserna (magierna) skickade ett budskap till (Quraysh avgudadyrkare) att: 'Argumentera med Muhammad och säg till honom (Hur kan det vara) att vad ni slaktar med era händer med kniven är Halal (tillåtet), och vad Allah Azza Wa Jalla slaktar med sitt gyllene svärd, dvs. de djur som dör av sig självt, är (förklarade) Haram (otillåtna)?!'

Sedan uppenbarade Allah: *'Och sannerligen inspirerar djävlarne sina allierade (bland människor) att argumentera med dig.'* (Koranen 6:121), och (Ibn 'Abbas) sade (om denna vers): *'Och sannerligen var "Satanerna" från Persien, "deras nära allierade" var från (de otrogna från) Quraysh.'* [497]

Ibn 'Abbas berättade:

"Versen: 'Ät av (kött) över vilket Allahs namn har uttalats' och versen: 'Ät inte av (kött) över vilket Allahs namn inte har uttalats' upphävdes, vilket innebär att ett undantag gjordes däri av versen: 'Bokens folks mat är tillåten för er och er mat är tillåten för dem.'" [498]

Fotnoter:

[462] [Mohammed Thajammul Hussain Manna:] Sammanfattad från *'Islamqa.com / 60399'* som hänvisade det tillbaka till Al-Bidayah Wan-Nihayah av Ibn Katheer, 5/321; Za'd Al-Ma'aad av Ibn Al-Qayyim, 1/100.

[463] Musnad Ahmad 7036 (Översättning från den engelska återgivningen av Tareekh At-Tabari, vol. 6, s. 101, av W. Montgomery Watt och M.V. Macdonald). Förklarad Sahih av Shaikh Al-Albani, Shaikh Shuaib Al-Arnaut och Shaikh Ahmad Shakir.

[464] Sahih Al-Bukhari 3678.

[465] Sahih Al-Bukhari 520.

[466] Sahih Al-Bukhari 3960.

Förföljelsen av Profeten och muslimerna av Meckas fientliga otrogna

[467] Det finns ingen sann gudom värdig tillbedjan utom Allah.

[468] Musnad Ahmad 16026, 16023. Shaikh Shuaib Al-Arnaut sade att denna berättelse är Sahih.

[469] Profeten var mer än fyrtio år gammal när denna händelse inträffade, ändå beskrev Tariq bin Abdullah honom som 'en ung man' eftersom Profeten var begåvad med ungdomliga egenskaper och drag, som nämns i många Ahadith.

[470] (Den återstående delen av Hadithen)... "När islam blev kraftfullt (dvs. Profeten Mohammed emigrerade till Madinah och folk började omfamna islam), började vi resa från Rabzah och med oss var en dam i en Howdah (bärstol).

När vi kom nära Madinah och kunde se dess väggar, bar vi de kläder som inte var från vår vanliga klädsel. På vägen mötte vi en man, han frågade oss: 'Varifrån är ni?' vi sade: 'Vi har köpt en last dadlar till vårt folk och familj', och vid den tidpunkten hade vi en röd kamel som stod med sina tyglar på sig.

Sedan frågade mannen: 'Säljer ni mig den kamelen?' vi sade: 'Ja! Vi vill sälja den.' Han frågade: 'För hur mycket?' vi sade: 'Vi vill sälja den för si och så Sa'a (ett mått av mat).' Vad vi än krävde av honom sänkte han inte priset och efter att ha fastställt priset, enligt normala arabiska sedvänjor, slog han sin hand mot min hand och avslutade affären, sedan tog han tag i kamelens tyglar och vände sig om och gick bort från oss.

När han gick in bland väggarna och försvann från vår syn sade vi: 'Vid Allah! Vad har vi just gjort? Vi fastställde en affär med någon vi inte kände!'

Vid åhörandet av detta sade damen i Howdah: 'Jag såg mannen och hans ansikte var som fullmånen i den mörka natten. Vid Allah! Han kommer inte att förtrycka er och han kommer inte att orsaka er oro och jag ska vara garanterad för er kamel.'

Vi befann oss i detta förvirrade tillstånd när en man kom och sade: 'Jag är Allahs Sändebuds ﷺ representant. Dessa är era dadlar, ät dem till mättnad och mät er betalning.'

Vi åt dadlarna till mättnad och vi mätte vår betalning (och tog vårt pris), sedan gick vi in i Madinah och anlände till masjid och just den personen

Förföljelsen av Profeten och muslimerna av Meckas fientliga otrogna

talade på predikstolen och vi hörde honom säga:

'Ge välgörenhet ty det är bättre för er. Den övre handen är bättre än den undre handen. Börja med dem som du är ansvarig för; din moder, din fader, din syster, din broder, och den som är närmast dig börja (ge i välgörenhet) från dem.'

När han avslutade predikan reste sig en man från Ansar och sade: 'O Allahs Sändebud, dessa är Banu Yarbu', de hade mördat en av våra män i Jahiliyyah, vänligen ersätt det för oss.'

Profeten ﷺ lyfte sina armar tills vitskimret av hans armhålor kunde ses och sade: 'Inget barn ska straffas för sin moders brott, inget barn ska straffas för sin moders brott.' (dvs. Banu Yarbu' behöver inte ersätta för det mord en av deras äldste hade begått i det förflutna)."

[471] At-Tabrani Kabeer 314/8, Ibn Abi Shaibah 332/7, Ibn Hibban 517/14, Ibn Khuzaimah 82/1, Mustadrak Al-Hakim 668/2. Sahih Ibn Hibban 6562. Sunan Ad-Daraqutni 2976. Shaikh Shuaib Al-Arnaut sade att kedjan för denna berättelse är Sahih.

[472] En berättelse med liknande ordalydelse och innebörd rapporterades i Musnad Ahmad (23192, 16603), och Shaikh Shuaib Al-Arnaut autentiserade den. Berättelsen i Musnad Ahmad nämner tydligt berättaren som Malik bin Kinana. (Denna översättning anpassades från As-Seerah An-Nabawiyah av Ibn Katheer av professor Trevor Le Gassick, vol. 2, s. 105).

[473] Sunan Ibn Majah 4028. Graderad som Sahih av Shaikh Al-Albani.

[474] Koranen, Surah Al-Alaq, 96:6-19.

[475] Sahih Muslim 2797.

[476] Sahih Al-Bukhari.

[477] Jaami' At-Tirmidhi 3349 och Musnad Ahmad 2321. Shaikh Shuaib Al-Arnaut sade att kedjan för denna berättelse är Qawi (stark). Shaikh Ahmad Shakir sade att kedjan för denna berättelse är Sahih.

[478] Ond och obehaglig i munnen.

[479] (Mohammed Thajammul Hussain Manna) Detta är troligen Abu Bakr, eller det kan vara 'Abdullah ibn 'Abbas som frågar Profeten ﷺ vid ett

Förföljelsen av Profeten och muslimerna av Meckas fientliga otrogna

senare tillfälle.

[480] Sahih Al-Mawarid, 1762, Shaikh Al-Albani klassificerade det som Hasan Li Ghairihi.

[481] Sahih Al-Bukhari 3533, Sunan An-Nasai 3438 och Musnad Ahmad 7331, 8478, 8825.

Abu Sahl Fahad: 'Muhammad' betyder bokstavligen: 'högt prisad', medan 'Mudhammam' (betyder: 'starkt förkastlig'). Mushrikerna, av hat, avstod från att kalla Profeten ﷺ vid hans rätta namn; de kallade honom med ett namn med dålig innebörd. Förbannelserna och förolämpningarna föll då på det namnet som inte var Profetens ﷺ namn. Även om Profeten ﷺ räddades från deras förolämpning, tjänade de ändå synden för sitt onda.

Ibn Hajar sade: "Kuffaar från Quraysh, i sitt extrema hat mot Profeten ﷺ, brukade inte tilltala honom med hans riktiga namn, vilket var en indikation på att prisa honom. Så de ersatte namnet med dess motsats, de brukade säga 'Mudhammam' (istället för Muhammad). Så när de ville förolämpa honom sade de: 'Allah gjorde si och så med Mudhammam', medan Mudhammam inte var hans namn och han var inte känd som det. Så deras förolämpningar föll på andra än Profeten." Se Fathul-Bari (6/558).

[482] Sahih Muslim 2413.

[483] Många av följeslagarna som tvingades att säga uttalanden av otro av sina plågare efterlevde de otrognas krav och sade sådana uttalanden, medan Bilal bin Rabah (må Allah vara nöjd med honom) inte gav efter. Vad de förra gjorde var tillåtet men vad Bilal bin Rabah gjorde var högt belönande. Och om Bilal bin Rabah hade dödats av den förföljelse som utsattes för honom skulle han ha rankats bland martyrerna.

Imam Ibn Katheer sade i As-Sirah An-Nabawiyyah: Och det är med avseende på detta som Allah uppenbarade: *"Den som förnekar Allah efter sin tro, utom den som tvingas (att avsäga sig sin religion) medan hans hjärta vilar i tron – men de som (villigt) öppnar sina bröst för otro, på dem är vrede från Allah, och för dem blir ett stort straff."* [Koranen, Surah An-Nahl 16:106]

[484] Sunan Ibn Majah 150. Shaikh Al-Albani förklarade denna berättelse vara Hasan.

[485] Sahih Al-Bukhari 6943.

Förföljelsen av Profeten och muslimerna av Meckas fientliga otrogna

[486] Mustadrak Al-Hakim 438/3. Shaikh Al-Albani klassificerade det som Hasan Sahih i sin granskning av Fiqh-us-Seerah av Muhammad Al-Ghazali.

[487] Han kallades mer allmänt Al-'Aas bin Waail. Se Sahih Al-Bukhari 2275 där detta namn används.

[488] Koranen, 19:77-78.

[489] Sahih Al-Bukhari 2091, Sahih Muslim 2795.

[490] Sunan Ibn Majah 153 och graderad som Sahih av Shaikh Al-Albani. Även rapporterad av Ibn Sa'd i At-Tabaqat (3/165).

[491] Vikten av en Dirham, av den eran, var 2,975 gram silver och en Dinar var lika med 4,25 gram guld. En Uqiyah var lika med fyrtio silver Dirhams. (Islamqa.info 3119, 239920.)

[492] Ibn Abi Shaibah: 7/337 (33002), Hilyatul-Auliya 1/38. Imam Adh-Dhahabi sade att kedjan för denna berättelse är Qawi (stark) - Siyar Alam An-Nubala 1/353. Dr. Muhammad As-Suyani sade att berättelsen är Sahih i hans bok.

[493] Sahih Al-Bukhari 3862.

[494] Detta var innan strid (Jihad) tilläts. Del av en Hadith från Sunan An-Nasai 3086. Sahih enligt Shaikh Al-Albani.

[495] Del av en Hadith från Sahih Muslim 1748c. Denna långa Hadith talar om dygderna hos Sa'd bin Abi Waqqas, i vars sammanhang några verser av Koranen uppenbarades.

[496] Sahih Muslim 446, Sahih Al-Bukhari 4722, Jaami' At-Tirmidhi 3146.

[497] Shaikh Ahmad Shakir sade i hans Umdatut-Tafseer (1/817) att kedjan för denna berättelse är Sahih. Se även Sunan Abi Dawud 2818. (Sahih enligt Shaikh Al-Albani) för en berättelse med liknande innebörd utan ett omnämnande av persernas tro. Obs: De persiska magierna trodde att djur som dog av sig självt i verkligheten slaktades av Gud med Guds eget gyllene svärd. Så de förlöjligade Profeten Muhammads ﷺ lagar och skickade ovanstående budskap till Quraysh-avgudadyrkarna och hävdade att Muhammad tillåter vad människorna slaktar men förbjuder vad Gud Själv slaktar.

[498] Sunan Abi Dawud 2817. Sahih enligt Shaikh Al-Albani.

Förföljelsen av Profeten och muslimerna av Meckas
fientliga otrogna

*Utdrag ur boken 'The Biography of Prophet Mohammad ﷺ' vol. 1 av
Mohammad Thajammul Hussain Manna.*